

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

18 april 2001

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek van
strafvordering, wat de herziening van
de veroordeling in strafzaken betreft, en
tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek,
wat de herroeping van het gewijsde betreft**

AMENDEMENTEN

Nr.2 VAN DE HEREN **BOURGEOIS EN VAN
HOOREBEKE**

Art. 2

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 2. — *In het Wetboek van Strafvordering wordt
een artikel 441bis ingevoegd, luidend als volgt:*

«Art. 441bis.— § 1. *Als het Europees Hof voor de
rechten van de mens heeft vastgesteld dat een arrest
of een vonnis is gewezen met schending van het Euro-
pees Verdrag voor de rechten van de mens of de proto-
collen daarbij, kunnen de veroordeelde, of indien hij is
overleden, onbekwaam of afwezig verklaard is, zijn erf-
genamen of zijn wettelijke vertegenwoordiger alsmede
de minister van Justitie aangifte doen van dat arrest of
dat vonnis.*

Voorgaande documenten :

Doc 50 **1083/ (2000/2001)** :

001 : Wetsvoorstel van de heren Bourgeois en Van Hoorebeke.

002 : Amendement.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

18 avril 2001

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code d'instruction criminelle,
en ce qui concerne la révision de la
condamnation en matière criminelle,
et le Code judiciaire, en ce qui concerne
la requête civile**

AMENDEMENTS

N° 2 DE MM. **BOURGEOIS ET VAN HOOREBEKE**

Art. 2

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« Art. 2. — *Un article 441bis, libellé comme suit,
est inséré dans le Code d'instruction criminelle :*

« Art. 441bis. — § 1er. *Lorsque la Cour européenne
des droits de l'homme aura constaté qu'un arrêt ou un
jugement a été rendu en violation de la Convention
européenne de sauvegarde des droits de l'homme et
des libertés fondamentales ou de ses protocoles, le
condamné ou, s'il est décédé, interdit ou en état d'ab-
sence déclarée, ses héritiers ou son représentant lé-
gal, ainsi que le ministre de la Justice pourront dénon-
cer cet arrêt ou ce jugement.*

Documents précédents :

Doc 50 **1083/ (2000/2001)** :

001 : Proposition de loi de MM. Bourgeois et Van Hoorebeke.

002 : Amendement.

De aangifte wordt bij het Hof van Cassatie aanhangig gemaakt, hetzij door een verzoekschrift, hetzij door een vordering van de procureur-generaal. De aangifte wordt gedaan uiterlijk één jaar na de datum waarop het arrest van het Europees Hof is uitgesproken.

Een arrest of een vonnis kan aangegeven worden, ook al heeft het reeds het voorwerp uitgemaakt van een voorziening in cassatie, en ook al steunt de aangifte op een grief die door het Hof van Cassatie reeds verworpen is. Indien de schending van het Europees Verdrag van de rechten van de mens het gevolg is van een tekortkoming in de rechtspleging die gevoerd is voor het Hof van Cassatie, kan het arrest voor het Hof zelf worden aangegeven.

Het aangegeven arrest of vonnis wordt vernietigd, wat de beslissing over de strafvordering betreft. Als de aangifte betrekking heeft op een arrest van het Hof van Cassatie, wordt dit arrest ingetrokken, wat de beslissing over de strafvordering betreft, en doet het Hof opnieuw uitspraak over de voorziening; in voorkomend geval vernietigt het Hof de bestreden beslissing.

In geval van vernietiging kan de zaak verwezen worden naar een gerecht in hoogste feitelijke aanleg van dezelfde rang als datgene dat de bestreden beslissing heeft gewezen. De vernietiging heeft echter geen gevolgen voor de beslissing over de burgerlijke vordering, onder voorbehoud van het bepaalde in het zesde lid.

Wanneer het Hof van Cassatie vernietigt zonder verwijzing, of wanneer het gerecht waarnaar de zaak verwezen wordt, de beschuldigde of de beklaagde vrijspreekt, wordt in het arrest of het vonnis verklaard dat de onschuld van de beschuldigde of de beklaagde erkend is. In dat geval wordt de Belgische Staat tevens veroordeeld tot betaling van de schadevergoeding die eventueel aan de burgerlijke partij is toegekend, of tot vrijwaring van de beschuldigde of de beklaagde, of diens rechthebbenden, ten belope van het bedrag dat dezen reeds betaald zouden hebben.

De ten onrechte geïnde geldboete wordt terugbetaald, vermeerderd met de intresten aan de wettelijke rentevoet, te rekenen vanaf de datum van de inning.

§ 2. In de gevallen bedoeld in § 1, zesde lid, wordt een vergoeding ten laste van de Belgische Staat toegekend, hetzij aan de beschuldigde of de beklaagde, hetzij aan zijn rechthebbenden. Een vergoeding kan ook toegekend worden indien de straf verminderd wordt.

La Cour de cassation sera saisie de la dénonciation soit par requête, soit par réquisition du procureur général. La dénonciation se fera dans l'année de la prononciation de l'arrêt de la Cour européenne.

Un arrêt ou un jugement pourra être dénoncé même s'il a déjà fait l'objet d'un pourvoi en cassation et même si la dénonciation se fonde sur un grief qui a déjà été rejeté par la Cour de cassation. Si la violation de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales résulte d'un manquement survenu au cours de la procédure devant la Cour de cassation, l'arrêt pourra être dénoncé devant la Cour même.

L'arrêt ou le jugement dénoncé sera annulé en ce qui concerne la décision sur l'action publique. Si la dénonciation concerne un arrêt de la Cour de cassation, cet arrêt sera rétracté en ce qui concerne la décision sur l'action publique et la Cour se prononcera de nouveau sur le pourvoi ; le cas échéant, la Cour annulera la décision attaquée.

En cas d'annulation, la cause pourra être renvoyée devant une juridiction souveraine du même rang que celle qui aura rendu la décision attaquée. L'annulation n'aura toutefois pas d'effet sur la décision sur l'action civile, sous réserve des dispositions de l'alinéa 6.

Lorsque la Cour de cassation annule une décision sans renvoi ou lorsque la juridiction de renvoi acquitte l'accusé ou le prévenu, l'arrêt ou le jugement déclare que l'innocence de l'accusé ou du prévenu a été reconnue. Dans ce cas, l'État belge est également condamné à payer les dommages et intérêts éventuellement accordés à la partie civile ou à se porter garant pour l'accusé ou le prévenu, ou les ayants droit de celui-ci, à concurrence du montant qu'ils auraient déjà versé.

L'amende indûment perçue est remboursée, majorée des intérêts calculés au taux légal, à compter de la date de la perception.

§ 2. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 6, une indemnité est accordée à l'accusé ou au prévenu, ou ses ayants droit, à charge de l'État belge. Une indemnité peut également être accordée en cas de réduction de peine.

De vergoeding wordt gevorderd bij verzoekschrift, gericht aan de minister van Justitie. Tegen de beslissing van de minister kan beroep worden ingesteld bij de commissie bedoeld in artikel 28, § 4, van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis. De verzoeker kan zich ook tot die commissie wenden indien de minister niet binnen zes maanden op zijn verzoek heeft beslist. De rechtspleging voor de commissie wordt gevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 28, § 5, van de voornoemde wet van 13 maart 1973.».

VERANTWOORDING

Op de hoorzitting voor de Commissie voor de Justitie werden door diverse professoren een aantal terechte punten van kritiek aangehaald op het ingediende wetsvoorstel. Zo werd geargumenteed dat de door ons gekozen aanknopingspunt, met name de herziening van in kracht van gewijsde gegane veroordelingen, niet echt voldoet. Artikel 443 kan *de lege lata* worden aangewend in geval van rechterlijke dwalingen. De hier geschetste hypothese heeft geen betrekking op een rechterlijke dwaling, maar wel op een onwettigheid.

Secundo werd gesteld dat het voorstel geen termijn bepaalt en tenslotte werd aangeklaagd dat de rechten van de burgerlijke partij een betere bescherming verdienen dan in het ingediende voorstel.

Het amendement komt tegemoet aan deze opwerpingen.

Wij stellen voor om te kiezen voor een procedure *sui generis*, die gebaseerd is op de aangifte van de minister van Justitie, maar die de inconvenienten van de aangifte verhelpt. Anders dan in de procedure 'aangifte' wordt een initiatiefrecht gegeven aan de veroordeelde, en wordt een termijn bepaald voor het aanwenden van het rechtsmiddel.

Ook wordt uitdrukkelijk bepaald dat de rechten van de burgerlijke partij beschermd blijven.

In concreto wordt het tekstvoorstel van professor Lemmens *grosso modo* overgenomen. Het amendement voert volgende wijzigingen door aan het voorstel Lemmens:

- Er wordt uitdrukkelijk bepaald dat de heropening niet alleen mogelijk is in geval van schending van het E.V.R.M., maar ook van de aanvullende protocollen;
- Bij de initiatiefgerechtigden wordt de wettelijke vertegenwoordiger vermeld. Deze toevoeging is nodig voor de veroordeelde die onbekwaam is;
- De termijn wordt vastgesteld op één jaar na de uitspraak van het arrest van het E.V.R.M. Een termijn van zes maanden lijkt ons immers te kort;
- In lid 8 van § 1 wordt toegevoegd dat de intresten worden berekend aan de wettelijke rentevoet. Deze toevoeging is nuttig om elke discussie uit te sluiten.

L'indemnité est demandée par voie de requête adressée au ministre de la Justice. La décision du ministre est susceptible de recours devant la commission prévue à l'article 28, § 4, de la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante. Le requérant peut également saisir cette commission si le ministre n'a pas statué dans les six mois de la requête. Il est procédé devant la commission conformément aux dispositions de l'article 28, § 5, de la loi précitée du 13 mars 1973. ».

JUSTIFICATION

Lors des auditions organisées par la commission de la Justice, plusieurs professeurs ont émis un certain nombre de critiques justifiées à l'égard de la proposition de loi. L'un des arguments avancés portait sur le fait que le principe que nous avons retenu, à savoir la révision de condamnations passées en force de chose jugée, ne convient pas vraiment. L'article 443 peut être invoqué *de lege lata* en cas d'erreur judiciaire. Or, le cas de figure envisagé en l'occurrence n'est pas celui d'une erreur judiciaire, mais celui d'une illégalité.

Autres critiques formulées : la proposition de loi ne prévoit pas de délai et elle protège insuffisamment les droits de la partie civile.

Le présent amendement tient compte de ces critiques.

Nous proposons d'opter pour une procédure *sui generis* qui se fonde sur la dénonciation par le ministre de la Justice tout en gommant les inconvénients de la dénonciation. Contrairement à ce qui est prévu dans le cadre de la procédure de dénonciation, un droit d'initiative est accordé au condamné et un délai est fixé pour l'exercice du recours.

Il est également prévu expressément que les droits de la partie civile continueront à être protégés.

Concrètement, la proposition de texte du professeur Lemmens est reprise dans ses grandes lignes, moyennant les modifications suivantes :

- Il est prévu expressément que la réouverture est non seulement possible en cas de violation de la CEDH, mais également en cas de violation des protocoles additionnels.
- Le représentant légal est cité parmi les personnes qui peuvent prendre l'initiative de la dénonciation. Cet ajout est nécessaire pour que le condamné qui est incapable puisse dénoncer un jugement.
- Le délai est fixé à un an après la prononciation de l'arrêt de la CEDH. Un délai de six mois nous paraît en effet trop bref.
- Au §1er, alinéa 8, il est ajouté que les intérêts sont calculés au taux d'intérêt légal. Cet ajout est nécessaire pour éviter toute discussion.

Wij opteren ervoor om zo dicht mogelijk aan te sluiten bij de bestaande buitengewone rechtsmiddelen, liever dan een totaal nieuwe procedure in het leven te roepen. Wij kiezen ook de invoering in het Wetboek van Strafvordering dan voor een bijzondere wet. Vandaar dat wij eerder dan voor het voorstel van de heer Depré opteren voor het voorstel van Professor Lemmens.

Nr. 3 VAN DE HEREN **BOURGEOIS** EN **VAN HOOREBEKE**

Art. 3

Dit artikel vervangen als volgt :

«Art. 3. — In het Gerechtelijk Wetboek wordt een artikel 1088bis ingevoegd luidend als volgt:

«Art. 1088bis. — § 1. Als het Europees Hof voor de rechten van de mens heeft vastgesteld dat een arrest of een vonnis is gewezen met schending van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens of de protocollen daarbij, kan de succesvolle klager, of indien hij is overleden, onbekwaam of afwezig verklaard is, zijn erfgenamen of zijn wettelijke vertegenwoordiger, alsmede de minister van Justitie dat arrest of vonnis aanbrengen bij het Hof van Cassatie.

De zaak wordt bij het Hof van Cassatie aangebracht, hetzij door een verzoekschrift, hetzij door een vordering van de procureur-generaal. Dit wordt gedaan uiterlijk één jaar na de datum waarop het arrest van het Europees Hof is uitgesproken.

Een arrest of een vonnis kan aangebracht worden, ook al heeft het reeds het voorwerp uitgemaakt van een voorziening in cassatie, en ook al steunt de het op een grief die door het Hof van Cassatie reeds verworpen is. Indien de schending van het Europees verdrag van de rechten van de mens het gevolg is van een tekortkoming in de rechtspleging die gevoerd is voor het Hof van Cassatie, kan het arrest voor het Hof zelf worden aangebracht.

De voorziening wordt betekend aan de betrokken partijen die gerechtigd zijn om tussen te komen. Die tussenkomst moet geschieden binnen twee maanden na de betekening.

Het aangebrachte arrest of vonnis wordt vernietigd bij ernstige of blijvende gevolgen van de met het Europees Verdrag van de rechten van de mens strijdige beslissing. Als de voorziening betrekking heeft op een arrest van het Hof van Cassatie, wordt dit arrest inge-

Nous avons choisi d'instaurer des procédures aussi proches que possible des voies de recours extraordinaires existantes, plutôt que de créer une procédure tout à fait nouvelle. Nous préférons également insérer les dispositions organisant ces procédures dans le Code d'instruction criminelle plutôt que de recourir à une loi spéciale. Aussi avons-nous opté pour la proposition du professeur Lemmens plutôt que pour celle de M. Depré.

N° 3 DE MM. **BOURGEOIS** ET **VAN HOOREBEKE**

Art. 3

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« Art. 3. — Un article 1088bis, libellé comme suit, est inséré dans le Code judiciaire :

« Art. 1088bis — § 1er. Lorsque la Cour européenne des droits de l'homme aura constaté qu'un arrêt ou un jugement a été rendu en violation de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ou de ses protocoles, le plaignant ayant obtenu gain de cause ou, s'il est décédé, interdit ou en état d'absence déclarée, ses héritiers ou son représentant légal, ainsi que le ministre de la Justice pourront saisir la Cour de cassation de cet arrêt ou de ce jugement.

La Cour de cassation sera saisie soit par requête, soit par réquisition du procureur général. La saisine se fera dans l'année de la prononciation de l'arrêt de la Cour européenne.

Un arrêt ou un jugement pourra être dénoncé même s'il a déjà fait l'objet d'un pourvoi en cassation et même si la dénonciation se fonde sur un grief qui a déjà été rejeté par la Cour de cassation. Si la violation de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales résulte d'un manquement survenu au cours de la procédure devant la Cour de cassation, l'arrêt pourra être dénoncé devant la Cour même.

Le pourvoi est signifié aux parties intéressées qui ont le droit d'intervenir. Cette intervention doit se faire dans les deux mois de la signification.

L'arrêt ou le jugement dénoncé sera annulé si la décision contraire à la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme a des conséquences graves ou durables. Si le pourvoi concerne un arrêt de la Cour de cassation, cet arrêt sera rétracté en ce qui

trokken, en doet het Hof opnieuw uitspraak over de voorziening; in voorkomend geval vernietigt het Hof de bestreden beslissing.

In geval van vernietiging kan de zaak worden verwezen naar een gerecht in hoogste feitelijke aanleg van dezelfde rang als datgene dat de bestreden beslissing heeft gewezen. De vernietiging heeft echter geen gevolgen voor de beslissing over de wederpartij, onder voorbehoud van het bepaalde in het achtste lid.

Wanneer het Hof van Cassatie vernietigt zonder verwijzing, of wanneer het gerecht waarnaar de zaak verwezen wordt, de zaak vernietigt wordt de Belgische Staat tevens veroordeeld tot betaling van de vergoeding die eventueel aan de wederpartij is toegekend, of tot vrijwaring van de succesvolle klager, of diens rechthebbenden, ten belope van het bedrag dat dezen reeds betaald zouden hebben.

§ 2. In de gevallen bedoeld in § 1, zevende lid, wordt een vergoeding ten laste van de Belgische Staat toegekend, hetzij aan de succesvolle klager, hetzij aan zijn rechthebbenden. Een vergoeding kan ook toegekend worden indien het vonnis of arrest gedeeltelijk vernietigd wordt.

De vergoeding wordt gevorderd bij verzoekschrift, gericht aan de minister van Justitie. Tegen de beslissing van de minister kan beroep worden ingesteld bij de commissie bedoeld in artikel 28, § 4, van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis. De verzoeker kan zich ook tot die commissie wenden indien de minister niet binnen zes maanden op zijn verzoek heeft beslist. De rechtspleging voor de commissie wordt gevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 28, § 5, van de voornoemde wet van 13 maart 1973.»

VERANTWOORDING

Conform het advies van professor Lemmens wordt geopteerd voor een gelijkaardige procedure in burgerlijke zaken als in strafzaken.

Voor het overige : zie de toelichting bij amendement nr. 2

concerne la décision sur l'action publique et la Cour se prononcera de nouveau sur le pourvoi ; le cas échéant, la Cour annulera la décision attaquée.

En cas d'annulation, la cause pourra être renvoyée devant une juridiction souveraine du même rang que celle qui aura rendu la décision attaquée. L'annulation n'aura toutefois pas d'effet sur la décision sur la partie adverse, sous réserve des dispositions de l'alinéa 8.

Lorsque la Cour de cassation annule une décision sans renvoi ou lorsque la juridiction de renvoi annule la cause, l'État belge est également condamné à payer l'indemnité éventuellement accordée à la partie adverse ou à se porter garant pour le plaignant ayant obtenu gain de cause, ou les ayants droit de celui-ci, à concurrence du montant qu'ils auraient déjà versé.

§ 2. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 7, une indemnité sera accordée au plaignant ayant obtenu gain de cause, ou à ses ayants droit, à charge de l'État belge. Une indemnité pourra également être accordée en cas d'annulation partielle du jugement ou de l'arrêt.

L'indemnité sera demandée par voie de requête adressée au ministre de la Justice. La décision du ministre est susceptible de recours devant la commission visée à l'article 28, § 4, de la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante. Le requérant pourra également saisir cette commission si le ministre n'a pas statué dans les six mois de la requête. Il sera procédé devant la commission conformément aux dispositions de l'article 28, § 5, de la loi précitée du 13 mars 1973. ».

JUSTIFICATION

Conformément à l'avis du professeur Lemmens, nous optons pour une procédure analogue en matière civile et en matière pénale.

Pour le reste, voir la justification de l'amendement n° 2.

Nr. 4 VAN DE HEREN **BOURGEOIS EN VAN HOOREBEKE**

Art. 6bis (nieuw)

Een artikel 6bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 6bis. — In de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State wordt artikel 31bis, opgeheven bij artikel 127, 2°, van de wet van 26 januari 1989, hersteld in de volgende lezing:

«Art. 31bis. — § 1. Als het Europees Hof voor de rechten van de mens heeft vastgesteld dat een arrest van de Raad van State is gewezen met schending van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens of de protocollen daarbij, kan de succesvolle klager, of indien hij is overleden, onbekwaam of afwezig verklaard is, zijn erfgenamen of zijn wettelijke vertegenwoordiger, alsmede de minister van Justitie dat arrest of dat vonnis aanbrengen bij de Raad van State.

De zaak wordt bij de Raad van State aangebracht, hetzij door een verzoekschrift, hetzij door een vordering van de auditeur-generaal. Dit wordt gedaan uiterlijk één jaar na de datum waarop het arrest van het Europees Hof is uitgesproken.

De voorziening wordt betekend per gerechtshof aan de betrokken partijen die gerechtigd zijn om tussen te komen. Die tussenkomst moet gebeuren binnen de twee maanden na de betekening.

Het aangebrachte arrest wordt vernietigd bij ernstige of blijvende gevolgen van de met het Europees Verdrag van de rechten van de mens strijdige beslissing.

De vernietiging heeft echter geen gevolgen voor de beslissing over de wederpartij, onder voorbehoud van het bepaalde in het zesde lid.

Wanneer de Raad van State vernietigt wordt de Belgische Staat veroordeeld tot betaling van de vergoeding die eventueel aan de wederpartij is toegekend, of tot vrijwaring van de succesvolle klager, of diens rechthebbenden, ten belope van het bedrag dat dezen reeds zouden hebben betaald.

§ 2. In de gevallen bedoeld in § 1, zesde lid, wordt een vergoeding ten laste van de Belgische Staat toegekend, hetzij aan de succesvolle klager, hetzij aan zijn rechthebbenden. Een vergoeding kan ook worden toegekend indien het vonnis of arrest gedeeltelijk wordt vernietigd.

N° 4 DE MM. **BOURGEOIS ET VAN HOOREBEKE**

Art. 6bis (nouveau)

Insérer un article 6bis, libellé comme suit :

« Art. 6bis. — L'article 31bis des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, abrogé par l'article 127, 2°, de la loi du 26 janvier 1989, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Art. 31bis. — § 1er. Lorsque la Cour européenne des droits de l'homme aura constaté qu'un arrêt du Conseil d'État a été rendu en violation de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ou de ses protocoles, le plaignant ayant obtenu gain de cause ou, s'il est décédé, interdit ou en état d'absence déclarée, ses héritiers ou son représentant légal ainsi que le ministre de la Justice pourront saisir le Conseil d'État de cet arrêt ou de ce jugement.

Le Conseil d'État sera saisi soit par requête, soit par réquisition de l'auditeur général. La saisine se fera dans l'année de la prononciation de l'arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme.

Le pourvoi est signifié par pli judiciaire aux parties intéressées, qui ont le droit d'intervenir. Cette intervention doit se faire dans les deux mois de la signification.

L'arrêt dénoncé sera annulé si la décision contraire à la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales a des conséquences graves ou durables.

L'annulation n'aura toutefois pas d'effet sur la décision sur la partie adverse, sous réserve des dispositions de l'alinéa 6.

Lorsque le Conseil d'État annule une décision, l'État belge est également condamné à payer l'indemnité éventuellement accordée à la partie adverse ou à se porter garant pour le plaignant ayant obtenu gain de cause, ou les ayants droit de celui-ci, à concurrence du montant qu'ils auraient déjà versé. » ».

§ 2. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 6, une indemnité sera accordée au plaignant ayant obtenu gain de cause, ou à ses ayants droit, à charge de l'État belge. Une indemnité pourra également être accordée en cas d'annulation partielle du jugement ou de l'arrêt.

De vergoeding wordt gevorderd bij verzoekschrift, gericht aan de minister van Justitie. Tegen de beslissing van de minister kan beroep worden ingesteld bij de commissie bedoeld in artikel 28, § 4, van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis. De verzoeker kan zich ook tot die commissie wenden indien de minister niet binnen zes maanden op zijn verzoek heeft beslist. De rechtspleging voor de commissie wordt gevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 28, § 5, van de voornoemde wet van 13 maart 1973.».

VERANTWOORDING

Konform het advies van professor Lemmens wordt geopteerd voor een gelijkaardige procedure in burgerlijke zaken als in strafzaken.

Voor het overige : zie de toelichting bij amendement nr. 2

Geert BOURGEOIS (VU&ID)
Karel VAN HOOREBEKE (VU&ID)

L'indemnité sera demandée par voie de requête adressée au ministre de la Justice. La décision du ministre est susceptible de recours devant la commission visée à l'article 28, § 4, de la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante. Le requérant pourra également saisir cette commission si le ministre n'a pas statué dans les six mois de la requête. Il sera procédé devant la commission conformément aux dispositions de l'article 28, § 5, de la loi précitée du 13 mars 1973. ».

JUSTIFICATION

Conformément à l'avis du professeur Lemmens, nous optons pour une procédure analogue en matière civile et en matière pénale.

Pour le reste, voir la justification de l'amendement n° 2.